

12 Σεπτεμβρίου, 1994

[ΝΙΚΗΤΑΣ, Δ/στής]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΑΝΤΩΝΗΣ ΚΕΛΕΠΕΝΙΩΤΗΣ,

Αιτητής,

v.

ΑΡΧΗΣ ΗΛΕΚΤΡΙΣΜΟΥ ΚΥΠΡΟΥ (ΑΡ. 1),

Καθ' ων η αίτηση,

(Υπόθεση Αρ. 541/93)

Προσφυγή βάσει του Άρθρου 146 του Συντάγματος — Λόγοι ακυρώσεως — Υπαλληλική προσφυγή — Συνεντεύξεις — Ανάγκη καταγραφής των εντυπώσεων από αυτές — Γενικευμένες δηλώσεις για την εικόνα των υποψηφίων δημιουργούν ακυρότητα.

5

Προσφυγή βάσει του Άρθρου 146 του Συντάγματος — Λόγοι ακυρώσεως — Αιτιολογία — Έλλειψη αιτιολογίας τελικής αποφάσεως επί διορισμών στην Αρχή Ηλεκτρισμού οδήγησε σε ακύρωση.

10

Προσφυγή βάσει του Άρθρου 146 του Συντάγματος — Λόγοι ακυρώσεως — Παράβαση ουσιαδους τύπου — Προκήρυξη (θέσεων πρώτου διορισμού) — Η παράλειψή της επέφερε την ακυρότητα των διορισμών.

15

Ο αιτητής προσέβαλε το διορισμό του ενδιαφερομένου μέρους στη θέση (πρώτου διορισμού) Βοηθού Ηλεκτρολόγου Μηχανικού.

Το Ανώτατο Δικαστήριο, ακυρώνοντας την επίδικη απόφαση, αποφάσισε ότι:

20

1. Με την ίδια ακριβώς θεώρηση όπως και εδώ και χρησιμοποιώντας την ίδια αιτιολογία η Συμβουλευτική Υπευθροπη έκαμε τις συστάσεις της στην υπόθεση *Έλενα Ζεβλιάρη v. Α.Η.Κ.* Το δικαστήριο όμως έκρινε πως ήταν πλημμελείς γιατί δεν παρουσίασαν το αποτέλεσμα της συνέντευξης. Και ακύρωσε τους διορισμούς.

25

Το Δικαστήριο έχει ομοίως, καταλήξει ότι η υπεργενικευμένη δήλωση της Υπεπιτροπής αναφορικά με την εικόνα των υποψηφίων στην συνέντευξη δεν μεταδίδει την κρίση του οργάνου αυτού σε βαθμό που επιτρέπει τον έλεγχο. Εκφράσεις όπως “απέδειξαν ότι υπεργενικεύονται απέναντι των υπολοίπων υποψηφίων” ή “θεωρούνται οι πλέον κατάλληλοι για διορισμό” θα μπορούσαν να καταστήσουν φραστικά κλισέ για κάθε περίπτωση. Η νομολογία όμως επιβάλλει στο όργανο που είναι επιφορτισμένο με τη διεξαγωγή των συνεντεύξεων “να καταγράφει τις εντυπώσεις από τη συνέντευξη του κάθε υποψηφίου..... Δεν ικανοποιεί η γενικευμένη κρίση πως λήφθηκε υπόψη η απόδοσή τους”: **Χρυσάνθος Κωνσταντίνου ν. Συμβουλίου Αμπελουργικών Προϊόντων**. Εκείνο που χρειάζεται είναι συγκεκριμενοποίηση συνδυασμένη με σαφήνεια. Επομένως η επίδικη απόφαση, που είχε σαν υπόβαθρο την προγενέστερη της Υπεπιτροπής (γίνεται αναφορά στη μελέτη του πρακτικού των συνεδριάσεών της), πρέπει να ακυρωθεί.

2. Πέραν τούτου η επίδικη απόφαση δεν περιέχει αιτιολογία. Και δεν βρίσκεται στα στοιχεία της υπόθεσης που επισυνάφθηκαν στην ένσταση. Ούτε εξηγείται γιατί παραγνωρίστηκε ο αιτητής που ήταν καλύτερος στο γραπτό προκριματικό διαγωνισμό. Είναι λοιπόν ακυρωτέα η απόφαση και για έλλειψη αιτιολογίας.

Υπάρχει και πρόσθετος λόγος που επιφέρει πιστεύω ακυρότητα. Η πλήρωση των 4 θέσεων πραγματοποιήθηκε χωρίς να προηγηθεί η προκήρυξή τους όπως επιτάσσει ο Κανονισμός 13(1) των περί της Αρχής Ηλεκτρισμού Κύπρου (Όροι Υπηρεσίας) Κανονισμών του 1986 (Κ.Δ.Π. 291/86). Και ασφαλώς οι κανόνες χρηστής διοίκησης. Υποστηρίχθηκε από τη δικηγόρο της Αρχής πως αν σημειώθηκε παράβαση τύπου είναι επουσιώδους μορφής. Το Δικαστήριο δεν συμφωνεί. Για τους λόγους που ειθέτει η απόφαση στις υποθέσεις **Εμμανουήλ Βασιλείου και Άλλος ν. Αρχής Λιμένων Κύπρου**. Ιδιαίτερα όμως γιατί δεν υπάρχει τρόπος για το Δικαστήριο να γνωρίζει αν θα ήταν οι ίδιοι οι υποψήφιοι οπότε οι προοπτικές πρόσληψης θα ήταν διαφοροποιημένες. Η υπόθεση **Ανδρέας Γεωργίου & Άλλοι ν. Δημοκρατίας**, την οποία επικαλέστηκε η Αρχή, διαφοροποιείται με βάση τα δικά της γεγονότα.

Η προσφυγή επιτυγχάνει με £150 έξοδα.

Αναφερόμενες υποθέσεις:

Ζεβλάρη ν. Α.Η.Κ. (1993) 4 Α.Α.Δ. 2225,

Κωνσταντίνου ν. Συμβουλίου Αμπελοουργικών Προϊόντων (1992) 3 Α.Α.Δ. 228,

5 Παμπασιάς ν. Α.Η.Κ. (1989) 3 Α.Α.Δ. 1195,

Φιλίππου ν. Α.Η.Κ. (1990) 3 Α.Α.Δ. 1441,

Geno Ltd ν. Δημοκρατίας (1992) 4 Α.Α.Δ. 3180,

10 Βασιλείου κ.ά. ν. Αρχής Λιμένων Κύπρου (1993) 4 Α.Α.Δ. 2470,

Γεωργίου κ.ά. ν. Δημοκρατίας (1989) 3 Α.Α.Δ. 1443.

Προσφυγή.

15

Προσφυγή εναντίον της απόφασης των καθ' ων η αίτηση με την οποία διορίσθηκε το ενδιαφερόμενο μέρος στη θέση Βοηθού Ηλεκτρολόγου Μηχανικού (Θέση Πρώτου Διορισμού).

20 Α.Σ. Αγγελίδης, για τον Αιτητή.

Κ. Στιβαρού, για Γ. Κακογιάννη, για τους Καθ' ων η αίτηση.

Cur. adv. vult.

25

ΝΙΚΗΤΑΣ, Δ.: Ο αιτητής προσβάλλει το διορισμό του Χρήστου Χρυσοχού (ενδιαφερόμενου μέρους) στη θέση Βοηθού Ηλεκτρολόγου Μηχανικού, που είναι θέση πρώτου διορισμού. Η αφετηρία της διαδικασίας πρόσληψης πηγαίνει πίσω στις 24/11/91. Η καθής η αίτηση Αρχή είχε τότε προκηρύξει - με σχετική ανακοίνωση στις εφημερίδες - ακαθόριστο αριθμό θέσεων στη μόνιμη υπηρεσία της σε διάφορους κλάδους.

30

Όπως όμως προκύπτει από πρακτικά, που θα εντοπίσουμε στη συνέχεια, οι κενές θέσεις Βοηθού Μηχανικού ήταν 16. Έγιναν 111 αιτήσεις. Αλλά μόνον οι 93 αιτητές έλαβαν μέρος στο γραπτό διαγωνισμό που οργάνωσε η Αρχή για τους σκοπούς πρόσληψης. Ο βαθμός που πήρε ο κάθε υποψήφιος και η σειρά επιτυχίας του φαίνεται στους συνημμένους καταλόγους. Να σημειώσουμε εδώ ότι ο αιτητής 40 βαθμολογήθηκε με 69 μονάδες και κατατάχθηκε στη 15η θέση. Ο ενδιαφερόμενος ήταν 24ος με 66 βαθμούς.

Σύμφωνα με σχετική απόφαση όσοι εξασφάλισαν πέραν του 50% της βαθμολογίας κλήθηκαν σε προσωπική συνέντευξη από την Επι-

τροπή Διεξαγωγής Προσωπικών Συνεντεύξεων. Και η φάση αυτή ήταν μέρος της προκριματικής διαδικασίας που άρχισε στις 25/5/92 και περατώθηκε στις 22/6/92. Η Επιτροπή Συνεντεύξεων θεώρησε 36 από τους εξετασθέντες σαν επικρατέστερους και τους σύστησε (βλέπε έκθεση της Επιτροπής αυτής προς τον Αρχιμηχανικό και Γενικό Διευθυντή ημερ. 26/6/92). Μεταξύ τους ήταν και ο αιτητής. 5

Η Συμβουλευτική Υπεπιτροπή της Αρχής σε θέματα προσωπικού δέχθηκε τους προκριθέντες σε νέα προσωπική συνέντευξη από 22/7/92 μέχρι 28/7/92. Και εισηγήθηκε 16 από αυτούς για διορισμό. Συγχρόνως όρισε και 7 επιλαχόντες κατά σειρά προτεραιότητας. Προφανώς για να αντιμετωπισθεί το ενδεχόμενο αποποίησης του διορισμού από οποιοδήποτε από τους διορισθησομένους. Ο ενδιαφερόμενος ήταν 5ος στον κατάλογο επιλαχόντων, ενώ ο αιτητής αποκλείστηκε ολότελα. Θα μπορούσε στο σημείο αυτό να λεχθεί ότι από το πρακτικό των συνεδριάσεων της Συμβουλευτικής Υπεπιτροπής φαίνεται καθαρά πως οι κενές θέσεις ήταν μόνον 16 (και όχι 20 που πληρώθηκαν τελικά). 10 15

Το Διοικητικό Συμβούλιο της Αρχής έλαβε την επίδικη απόφαση στις 4/8/92. Στον αιτητή γνωστοποιήθηκε πολύ αργότερα στις 30/4/93. Η Αρχή, με την εν λόγω απόφασή της, διόρισε τους 16 που πρότεινε η Συμβουλευτική Υπεπιτροπή και 4 από τους επιλαχόντες. Φαίνεται πως πράγματι οι θέσεις ήταν 16 διότι αναμενόταν, όπως μνημονεύεται στο πρακτικό, η δημιουργία 4 πρόσθετων θέσεων σαν επακόλουθο της επικείμενης προαγωγής των κατόχων τους. Οι υπόλοιποι 3 κρίθηκαν επιλαχόντες. Ο υποψήφιος Γ. Κωνσταντινίδης που επιλέχθηκε στους 20 προτίμησε θέση που του προσφέρθηκε σε άλλο ημικρατικό οργανισμό. Έτσι τη θέση κατέλαβε ο ενδιαφερόμενος που ήταν ο 1ος στον κατάλογο επιλαχόντων. 20 25 30

Ο αιτητής επιδιώκει ακύρωση της πράξης πρώτα γιατί η Συμβουλευτική Επιτροπή δεν κατέγραψε, όπως είχε υποχρέωση, τις εντυπώσεις από τους υποψήφιους κατά την προσωπική συνέντευξη. Με αποτέλεσμα να είναι αδύνατος ο ακυρωτικός έλεγχος. Σύμφωνα με την εισήγηση η παράλειψη επιφέρει ακυρότητα της κύριας πράξης, που στηρίχθηκε στην προηγούμενη. Αντικρούοντας την εισήγηση η Αρχή υποστήριξε ότι η κρίση της Υπεπιτροπής εμπεριέχεται στο πρακτικό που τηρήθηκε για το σκοπό αυτό. Είναι, επομένως, χρήσιμο να το παραθέσουμε: 35 40

“Τα μέλη της Συμβουλευτικής Υπεπιτροπής έθεσαν σε όλους τους υποψήφιους που προσήλθαν σε συνέντευξη αριθμό ερωτήσεων αναφορικά με τα τυπικά προσόντα, την ακαδημαϊκή τους μόρ-

φωση/πείρα, καθώς και με θέματα που σχετίζονται με τα καθήκοντα της υπόψη θέσης, όπως αυτά εκτίθενται στο Σχέδιο Υπηρεσίας.

- 5 Η Συμβουλευτική Υπεπιτροπή, στη διαμόρφωση κρίσης για τους υποψήφιους, έλαβε υπόψη της τα προσόντα, την αξία και ικανότητα των υποψηφίων, την επίδοση κατά τη συνέντευξη (προσωπικότητα, ετοιμότητα στο να απαντούν, καθαρότητα και σαφήνεια έκφρασης, γενική ευστροφία πνεύματος, την ορθότητα των απαντήσεων στις ερωτήσεις που τους υποβλήθηκαν), και τις πρόνοιες του Σχεδίου Υπηρεσίας.

- 15 Η Συμβουλευτική Υπεπιτροπή διαπίστωσε ότι οι 16 πιο κάτω υποψήφιοι, που αναφέρονται κατά αλφαβητική σειρά, έδωσαν πολύ ικανοποιητικές απαντήσεις στις ερωτήσεις που τους υποβλήθηκαν στη συνέντευξη και γενικά απέδειξαν ότι υπερτερούν έναντι των υπολοίπων υποψηφίων και θεωρούνται ως οι πλέον κατάλληλοι για διορισμό στη θέση του Βοηθού Ηλεκτρολόγου Μηχανικού.”

- 20 Με την ίδια ακριβώς θεώρηση και χρησιμοποιώντας την ίδια αιτιολογία η Συμβουλευτική Υπεπιτροπή έκαμε τις συστάσεις της στην υπόθεση **Έλενα Ζεβλάρη ν. Α.Η.Κ.** (1993) 4 Α.Α.Δ. 2225. Το δικαστήριο όμως έκρινε πως ήταν πλημμελείς γιατί δεν παρουσίαζαν το αποτέλεσμα της συνέντευξης. Και ακύρωσε τους διορισμούς.

- 30 Έχω, ομοίως, καταλήξει ότι η υπεργενικευμένη δήλωση της Υπεπιτροπής αναφορικά με την εικόνα των υποψηφίων στη συνέντευξη δεν μεταδίδει την κρίση του οργάνου αυτού σε βαθμό που επιτρέπει τον έλεγχο. Εκφράσεις όπως “απέδειξαν ότι υπερτερούν απέναντι των υπολοίπων υποψηφίων” ή “θεωρούνται οι πλέον κατάλληλοι για διορισμό” θα μπορούσαν να καταντήσουν φραστικά κλισέ για κάθε περίπτωση. Η νομολογία όμως επιβάλλει στο όργανο που είναι επιφορτισμένο με τη διεξαγωγή των συνεντεύξεων “να καταγράψει τις εντυπώσεις από τη συνέντευξη του κάθε υποψηφίου... Δεν ικανοποιεί η γενικευμένη κρίση πως λήφθηκε υπόψη η απόδοση τους”: **Χρύσανθος Κωνσταντίνου ν. Συμβουλίου Αμπελοουργικών Προϊόντων** (1992) 3 Α.Α.Δ. 228 Εκείνο που χρειάζεται είναι συγκεκριμενοποίηση συνδυασμένη με σαφήνεια. Επομένως η επίδικη απόφαση, που είχε σαν υπόβαθρο την προγενέστερη της Υπεπιτροπής (γίνεται αναφορά στη μελέτη του πρακτικού των συνεδριάσεων της), πρέπει να ακυρωθεί.

Μπαίνουμε εδώ σ’ ένα δεύτερο ομόκεντρο πρόβλημα που αφορά

στην αιτιολογία, αλλά εκείνη της κύριας πράξης. Είδαμε ότι στο βαθμό που στηρίζεται στις ενέργειες της Υπεπιτροπής αυτές δεν παρέχουν το απαιτούμενο έρεισμα. Πέραν τούτου η επίδικη απόφαση δεν περιέχει αιτιολογία. Και δεν τη βρίσκουμε στα στοιχεία της υπόθεσης που επισυνάφθηκαν στην ένσταση (**Γεώργιος Παμπακάς ν. Α.Η.Κ.** (1989) 3 Α.Α.Δ. 1195, **Αναστάσης Φιλίππου ν. Α.Η.Κ.** (1990) 3 Α.Α.Δ. 1441, **Gevo Ltd ν. Δημοκρατίας** (1992) 4 Α.Α.Δ. 3180). Ούτε εξηγείται γιατί παραγνωρίστηκε ο αιτητής που ήταν καλύτερος στο γραπτό προκριματικό διαγωνισμό. Είναι λοιπόν ακυρωτέα η απόφαση και για έλλειψη αιτιολογίας. 5
10

Υπάρχει και πρόσθετος λόγος που επιφέρει πιστεύω ακυρότητα. Η πλήρωση των 4 θέσεων πραγματοποιήθηκε χωρίς να προηγηθεί η προκήρυξη τους όπως επιτάσσει ο κανονισμός 13(1) των περί της Αρχής Ηλεκτρισμού Κύπρου (Όροι Υπηρεσίας) Κανονισμών του 1986 (Κ.Δ.Π. 291/86). Και ασφαλώς οι κανόνες χρηστής διοίκησης. Υποστηρίχθηκε από τη δικηγόρο της Αρχής πως αν σημειώθηκε παράβαση τύπου είναι επουσιώδους μορφής. Δε θα συμφωνούσα. Για τους λόγους που εκθέτει η απόφαση στην **Εμμανουήλ Βασιλείου και Άλλος ν. Αρχής Λιμένων Κύπρου** (1993) 4 Α.Α.Δ. 2470. Ιδιαίτερα όμως γιατί δεν υπάρχει τρόπος να ξέρουμε αν θα ήταν οι ίδιοι οι υποψήφιοι οπότε αν οι προοπτικές πρόσληψης θα ήταν διαφοροποιημένες. Η υπόθεση **Ανδρέας Γεωργίου και Άλλοι ν. Δημοκρατίας** (1989) 3 Α.Α.Δ. 1443, την οποία επικαλέστηκε η Αρχή, διαφοροποιείται με βάση τα δικά της γεγονότα. 15
20
25

Για τους παραπάνω λόγους η αίτηση γίνεται δεκτή. Ας σημειωθεί ότι οι πιο πάνω δεν είναι οι μόνοι λόγοι που προβλήθηκαν για ανατροπή της απόφασης. Δε χρειάζεται όμως να προχωρήσω. Η επίδικη απόφαση ακυρώνεται με £150 έξοδα σε βάρος της Αρχής. 30

*Η προσφυγή επιτυγχάνει με £150,-
έξοδα υπέρ του αιτητή.*